

Το δακτυλικό νεύμα και το «εκ προθέσεως» ναυάγιο του SEA DIAMOND!

Φοούνται η γέφυρα, μόλα η τσιμινιέρα

Όταν κάποιος αποφασίσει να ανοίξει την τηλεόρασή του, πρέπει να είναι προετοιμασμένος για όλα! Γιατί στο βωμό της τηλεθέασης θυσιάζονται τόσο η αλήθεια όσο και η πληροφόρηση και κυριαρχεί η φαρμακολογία και οι φθηνοί εντυπωσιασμοί. Για όνομα του Θεού, αφήστε τη θάλασσα και τους ναυτικούς ήσυχους!

Μια τηλεοπτική ιστορία που αφορά

όλους μας! ●

Και η σκοπιμότητα και η παραπληροφόρηση και η ψηφοθηρία και η ασχετοσύνη και η βλακεία

και το ξεφτίλισμα και η ασυδοσία και η υπομονή, όλα αυτά έχουν κάποιο όριο. Για όνομα του Θεού πια! Αφήστε τη θάλασσα και τους ναυτικούς ήσυχους! Πνίγομαι από αγανάκτηση και οργή, επειδή το βράδυ της 23ης Απριλίου παρακολούθησα τυχαία –μιας και τις αποφεύγω, αφού είμαι σε κρίσιμη ηλικία για εγκυφαλικό– μια κανιβαλοεκπομπή με θέμα, μεταξύ άλλων, και την ακτοπλοία. Θα περιγράψω παρακάτω το κομμάτι που είδα, γιατί κάποια στιγμή δεν άντεξα και έκλεισα την τηλεόραση. Πρώτα, όμως, θέλω να διευκρινίσω κάτι.

Δεν είμαι ειδικός και δεν μπορώ να κρίνω σε βάθος τα λεγόμενα ρεπορτάζ και τις συζητήσεις για τα περισσότερα θέματα, παρά μόνο ως εκεί που φτάνει η λογική ενός μη ηλίθιου μέσου πολίτη. Ακόμη κι έτσι, καταλαβαίνω αρκετά και μπορώ να κρίνω τι κουτόχορτο μασάει ο κάθε τυχάρπαστος, που πάει να παραστήσει τον ειδήμονα. Όμως, όσο επιφυλακτικός κι αν είμαι, δεν μπορώ να πω ότι πιάνω και όλες τις τερατολογίες που ξεστομίζονται, επειδή μου λείπει η ειδική γνώση και η περαιτέρω πληροφόρηση. Αντίθετα, ξέρω πολύ καλά από θάλασσα –και μάλιστα όχι από όλους τους τομείς της, αλλά μόνο το κομμάτι που λέγεται ακτοπλοία. Αν κάνω, λοιπόν, την απλή σκέψη ότι δηλαδή όλα τα ρεπορτάζ και οι συζητήσεις που γίνονται στην τηλεόραση για διάφορα θέματα, είναι της ίδιας «ποιότητας» και

«αξιοπιστίας» με εκείνα για την ακτοπλοία, τα οποία και μπορώ να κρίνω, τότε η πρώτη μου αυθόρμητη αντίδραση είναι να την κλείσω ή ακόμη καλύτερα να την σπάσω, για να ησυχάσω και να μην ξεχάσω και αυτά που ήξερα. Και επιπλέον να συστήσω το ίδιο και στον κάθε τηλεθεατή. Αλλά δυστυχώς είμαι αρκετά συγκροτημένο άτομο, που δεν παραδέχτηκε ποτέ τη «φυγή» σαν λύση κι έτσι επαναφέρω άμεσα τον εαυτό μου στην τάξη. Κι έτσι η τηλεόρασή μου εξακολουθεί να επιβιώνει στο ράφι της. Δεν ξέρω ειλικρινά, όμως, τι να πω στον τηλεθεατή και αναγνώστη.

Να απομονώνει αποκλειστικά και μόνο τα γεγονότα, κι από εκεί και πέρα να κάνει ό,τι του κόψει και να μην πιστεύει κανέναν; Πώς να τα καταφέρει; Να πιστεύει ακριβώς τα ανάποδα από όσα του λένε; Δεν θα ήταν κι άσχημο, με τη μόνη διαφορά ότι θα πάρει η μπάλα κι εκείνους τους ελάχιστους που λένε σοβαρά πράγματα. Έτσι και δει την ίδια φάτσα πάνω από μια φορά το μήνα στο γυαλί να καταλάβει ότι πρόκειται για τσαρλατάνο; Να κόψει δια ροπάλου τις κακές νυχτερινές συνήθειες και να μη ξαναδεί talk show; Να βλέπει μόνο τη Λαμπίρη; Σάματις κι έτσι θα είναι σύγγορος; Ας μου επιτραπεί να περιγράψω άλλη μία προσωπική εμπειρία. Πριν από εννέα χρόνια, τότε με τα γεγονότα του ΕΞΠΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ και την αυτοκτονία Σφηνιά, πήγα για μια και μοναδική φορά σε συζήτηση στην τηλεόραση, και συγκεκριμένα σε μια πρωινή ενημερωτική εκπομπή, εκπροσωπώ- ➤